

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/76/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010132
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4622010132.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného Z. Z., pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ a § 127 ods. 4 Tr. zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany a obžalovaného Z. Z., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 31.08.2022 sp. zn. 2T/33/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 09.11.2022, takto

r o z h o d o l i :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovaný

Z. Z., narodený XX.XX.XXXX v R., trvale bytom Z. R., t. č. od 23.12.2021 vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

je v i n n ý , ž e

1. dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX:XX h prišiel v R. na ulicu M. C. č. XXXX/XX do miesta trvalého bydliska svojej sestry - poškodenej A. C., zazvonil zospodu na zvonček a povedal poškodenej A. C., aby išla dole, že chce od nej peniaze, následne si dole pri vchode od poškodenej pýtal peniaze s tým, že ak mu ich nedá, tak uvidí čo sa potom stane, že ju zabije, že ju podreže, že rozbije vchodové dvere do činžiaku, urobí to tak, že pôjde za ňu sedieť, pričom pred poškodenou gestikuloval zaťatými päsťami a hrozil sa jej, fyzicky ju nenapadol i keď jej päsťou ruky asi tri krát pristál pri spánkovej časti hlavy,

2. dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX:XX h prišiel v R. na ulici M. C. do predajne U., v ktorej sa v tom čase nachádzala za pultom jeho sestry - poškodená A. C., ktorá v uvedenej predajni pracuje, následne si obžalovaný od poškodenej pýtal peniaze s tým, že ak mu ich nedá, tak uvidí čo sa potom stane, že ju zabije, že ju podreže, že poškodí jej manželovi auto, urobí to tak, že pôjde za ňu sedieť a ako stál obžalovaný pred pultom, tak gestikuloval zaťatými päsťami a hrozil sa poškodenej, ale ju fyzicky nenapadol, potom prišiel do predajne nejaký zákazník, pričom poškodená požiadala obžalovaného, aby z predajne odišiel preč, že mu nejaké peniaze večer dá, ale za prítomnosti polície, lebo sa ho bojí, obžalovaný jej povedal, že odíde, ale že sa o polhodinu vráti, pri odchode z predajne zopakoval, že ak večer poškodená nepríde s peniazmi, tak jej podpáli autá a uvidí, čo bude potom a z predajne odišiel, potom v čase približne o 16:00 h toho istého dňa prišla poškodená domov na adresu trvalého pobytu v R. na Ul. M. C. č. XXXX/XX, pričom krátko na to zazvonil zvonček na jej byte, v ktorom v tom čase bol aj manžel poškodenej U. C., poškodená vyšla z bytu von a išla otvoriť vonkajšie vchodové dvere, kde zbadala znovu obžalovaného, ktorý sa bez slova na poškodenú vyrútil a oboma rukami ju sotil do oblasti pliec spredu, na čo poškodená stratila rovnováhu a narazila do poštových schránok vo vchode, následne obžalovaného spacifikoval manžel poškodenej U. C. tak, že ho povalil na podlahu a zaistoval ho až do príchodu policajnej hliadky, ktorú privolala poškodená, poškodenej nebolo týmto konaním obžalovaného spôsobené žiadne zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie,

t e d a :

v bodoch 1/, 2/ iného hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a spáchal taký čin na chránenej osobe - blízkej osobe - súrodencovi,

t ý m s p á c h a l :

v bodoch 1/, 2/ pokračovací zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona,

z a t o s a m u u k l a d á

podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, zistiť príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Z. Z. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topolčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný Z. Z. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným v bode 1/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák., v bode 2/ z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

1. dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX,XX hodine prišiel v R. na ulicu M. C. č. XXXX/XX do miesta trvalého bydliska svojej sestry - poškodenej A. C., zazvonil zospodu na zvonček a povedal poškodenej A. C., aby išla dole, že chce od nej peniaze, následne si dole pri vchode od poškodenej pýtal peniaze s tým, že ak mu ich nedá, tak uvidí čo sa potom stane, že jej ublíži a poškodí jej majetok, pričom pred poškodenou gestikuloval zaťatými päšťami, hrozil sa jej ale fyzicky ju nenapadol,

2. dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX:XX hodine zazvonil zvončekom na byte poškodenej A. C., na adrese R., M. C. XXXX/XX, v ktorom byte bol v tom čase aj manžel poškodenej U. C., a keď poškodená vyšla z bytu von a otvárala vonkajšie vchodové dvere, obžalovaný sa bez slova na poškodenú vyrútil a oboma rukami ju sotil do oblasti pliec spredu, na čo poškodená stratila rovnováhu a narazila do poštových schránok vo vchode, následne obžalovaného spacificoval manžel poškodenej U. C. tak, že ho povalil na podlahu a zaisťoval ho až do príchodu policajnej hliadky, ktorú privolala poškodená, poškodenej nebolo týmto konaním obžalovaného spôsobené zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie.

Za to mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., zistiť príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 a § 41 ods. 1 Tr. zák., uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaraďený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie prokurátor čo do výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného a obžalovaný v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom svojho obhajcu. Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu I. stupňa, ktorý konanie obžalovaného kvalifikoval hore uvedeným spôsobom, pretože vykonaným dokazovaním bolo zistené a preukázané, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal, v prípade že mu nedá peniaze z „dedičstva“ po ich nebohej matke, že ju podreže, zabije, podpáli auto, čo vzbudilo u nej

dôvodnú obavu, že tieto vyhrážky uskutoční. I napriek tomu, že obžalovaný spáchanie trestnej činnosti v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní poprel a svoje konanie zľahčoval, potvrdil, že si od poškodenej „pýtal iba svoje peniaze“, čo odôvodňoval tým, že malo ísť o jeho dedičský podiel po matke, ktorého sa vzdal v dedičskom konaní v prospech svojej sestry - poškodenej A. C., keďže má exekúcie. Z trestnej činnosti bol usvedčovaný výpoveďami poškodenej A. C. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, keď táto tvrdila, že po smrti matky obžalovanému pomohla s ubytovaním a dávala mu peniaze, pričom dňa XX.XX.XXXX potom ako niekto zvonil na bytový zvonček, zistila, že je to obžalovaný a gestom od nej pýtal peniaze. Keď otvorila vchodové dvere, obžalovaný pýtal peniaze, čo mu však poškodená odmietla dať, hrozil jej rukou zovretou v päšť, ktorej sa jej dotýkal v oblasti hlavy, avšak ju neudrel a povedal jej, ak jej peniaze nedá, tak jej ublíži a pôjde za ňu sedieť, že ju podreže, zničí, podpáli jej auto a majetok, na čo poškodená zavolała policajnú hliadku, ktorá po príchode na miesto urobila s obžalovaným pohovor a tento odišiel preč. Dňa XX.XX.XXXX keď pracovala v predajni U. v R., do tejto prišiel za ňou obžalovaný, kde znovu od nej pýtal peniaze a keď mu povedala, že nemá ich pri sebe, mal sa jej vyhrážať, že ak mu ich do pol hodiny neprinesie, tak podpáli auto, zničí ju a podreže. Z predajne odišiel až keď prišiel zákazník. Poškodená mu povedala, že príde za ním večer aj s policajnou hliadkou a až potom obžalovaný z predajne odišiel. Znovu privolała hliadku polície, avšak obžalovaný tam už nebol a nenašli ho ani v okolí. Po vrátení sa policajnej hliadky jej povedali, že ak sa jej obžalovaný vyhrážal, má to ísť nahlásiť na políciu. Popoludní po telefonáte s manželom U. C. mu toto všetko povedala a keď už bola doma spolu s manželom cez obednú prestávku opäť niekto zvonil a keď zbadala obžalovaného, potom čo zišla k vchodovým dverám, tento ju sotil za pleciami dozadu, vykrikoval, na čo prišiel k dverám aj jej manžel U. C., ktorý obžalovaného spacifikoval. Z tohto vyplýva, že poškodená obžalovaného usvedčuje jednoznačne a s jej výpoveďou korešponduje aj výpoveď svedka U. C.. Ďalším nepriamym dôkazom je aj záznam z priemyselnej kamery z pracoviska poškodenej zo dňa XX.XX.XXXX, z ktorého vyplýva, že mal obžalovaný s poškodenou verbálny konflikt v tejto predajni. Aj týmto dôkazom je vyvrátené tvrdenie obžalovaného, že on bol za poškodenou v práci dňa XX.XX.XXXX a nie XX.XX.XXXX.

Pokiaľ bol aj obžalovaný dňa XX.XX.XXXX postihnutý za spáchanie priestupku, bolo to za vulgárne nadávky pred vchodom č. XXXX. na ulici M. C. v R., čo bolo vyriešené napomenutím bez sankcie. Rozhodnutie o priestupku bez uloženia sankcie nemožno preto považovať za rozhodnutie, ktoré by mohlo vytvoriť prekážku res judicata. S poukazom na tieto skutočnosti potom navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste s tým, aby krajský súd sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, že obžalovaného uzná vinným na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe a obžalovanému uložil podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. § 37 písm. m/ Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., keďže v minulosti už bol právoplatne odsúdený za zločin, trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do stredného stupňa stráženia.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania, podaného prostredníctvom obhajcu uviedol, že odvolanie podáva do výroku o vine a výroku o treste, pretože boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a vznikli chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, keďže súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Uviedol, že v bode 1/ napadnutého rozsudku bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania voči svojej sestre A. C.. Skutok sa mal stať dňa XX.XX.XXXX o 13.30 hod. v R. na ulici M. C. č. XXXX v mieste trvalého bydliska poškodenej. Avšak z potvrdenia spoločnosti R. Y. s.r.o. vyplýva, že v tento deň bola poškodená v práci, pričom jej pracovná zmena trvala od 7.45 hod. do 15.30 hod. Súd sa s takouto dôkaznou situáciou nevysporiadal, keďže skutok sa mal stať o 13.30 hod. a poškodená v tom čase mala byť v práci a nie v mieste svojho trvalého bydliska. Zopakoval, že dňa XX.XX.XXXX bol za poškodenou v predajni, kde ju žiadal o 100,- eur, keďže išli Vianoce a chcel si nakúpiť jedlo. Vec riešili aj policajti a situáciu vyhodnotili tak, že išlo o rodinnú záležitosť. Až neskôr sa dozvedel, že bol vlastne uznaný zo spáchania priestupku za vulgárne nadávky a to napomenutím. Ani z výsluchu svedka policajta npor. N. C. nevyplynulo, že by sa mal dopustiť nejakého trestného činu, svedok si síce situáciu nepamätal a nebol založený ani priestupkový spis, preto celá vec stojí na tvrdení poškodenej proti jeho tvrdeniu. Ani ďalší svedok nstržm. Z. Z. si nič z predmetných udalostí nepamätal. Súd I. stupňa nevysvetlil, ako je možné, že prečin nebezpečného vyhrážania sa mal stať dňa XX.XX.XXXX o 13.30 hod. a priestupok o 14.15 hod., pričom poškodená bola podľa tvrdenia jej zamestnávateľa celý čas v práci až do 15.30 hod. Nebolo pravdivé ani tvrdenie poškodenej, že dňa XX.XX.XXXX v práci nebola. Za tento skutok bol podľa jeho názoru už postihnutý v priestupkovom konaní a preto nemôže ísť o trestný čin.

Pokiaľ ide o bod 2/, v tomto bode ho uznal súd vinným z prečinu výtržníctva voči poškodenej. Právna kvalifikácia tohto skutku je neprimerane prísna. Na hlavnom pojednávaní síce priznal, že poškodenú chytil otvorenými dlaňami a odtlačil od seba a vykrikoval, že zdedil peniaze po matke, čo hovoril aj

zvýšeným hlasom. Podľa jeho názoru nenaplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva, keďže sa nedopustil úmyselne hrubej neslušnosti, alebo výtržnosti na verejnom mieste. Tvrdil, že vestibul bytového domu nemožno považovať za priestor dostupný širokej verejnosti. Poškodená C. ako aj svedok U. C. nepotvrdili žiadne konanie, ktorým by sa dopustil trestného činu vydierania, nebezpečného vyhrážania alebo výtržníctva. Nikto takéto slová nepočul. Naopak, bol to práve svedok C., ktorý ho neprímeranou silou spacifikoval. Súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a výrok o vine napadnutého rozsudku nenapĺňa opis všetkých znakov trestného činu nebezpečného vyhrážania a výtržníctva. V ďalších dôvodoch namietal výrok o treste, pričom poukázal na to, že posledný záznam v odpise registra trestov má v roku 2015, kedy sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený na nepodmienečný trest v roku 1991 a medzi vykonaným trestom a ďalším spáchaním trestného činu uplynulo 31 rokov. Aj napriek takémuto dlhému obdobiu sa stále na neho hľadí ako na kriminálnika. Na základe hore uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu I. stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozhodol vo veci sám v jeho prospech.

V písomnom vyjadrení obžalovaného k odvolaniu prokurátora tento prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že v celom konaní nebolo preukázané, že by sa mal poškodenej vyhrážať. Od začiatku konania nemení svoje výpovede, odohratý dej reprodukuje rovnako a poškodená tiež potvrdila, že mu peniaze dávala. Opätovne poukázal na výpoveď svedka C., ktorý uviedol, že ak by poškodená hovorila o vydieraní, tak by toto konanie riešili inak. Ani prokurátorom uvádzaný svedok - zákazník, ktorý mal byť prítomný pri jeho údajnom vyhrázaní poškodenej, sa nikdy nenašiel a dodnes nie je známa jeho identita. Poškodená na neho podala trestné oznámenie až potom, čo policajti povedali poškodenej, že ho môže ísť udať za vydieranie, ale to až vtedy, keď bol zatknutý dňa XX.XX.XXXX. Poukázal na zásadu „in dubio pro reo“, keďže pochybnosti v predmetnej veci trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dôkazov, pretože v danom konaní neustále pretrvávajú pochybnosti ohľadom toho, aký druh trestného činu mal spáchať, kedy ho mal spáchať, kde presne a za akých okolností, ako aj v akom čase. Nakoniec žiadal, aby súd prihlíadol na hore uvedenú zásadu trestného konania a v zmysle toho rozhodol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný ako aj jeho obhajca zotrvali na dôvodoch odvolania a navrhli obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Obžalovaný žiadal, aby bol zaradený na výkon trestu do II. nápravno-výchovnej skupiny (zrejme do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia).

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa z dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania s tým, aby bol obžalovaný uznaný vinným na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe Okresného prokurátora v Topoľčanoch a navrhla mu uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto navrhla zamietnuť.

Na začiatok je potrebné uviesť, že predmetná vec už bola predmetom odvolacieho konania krajského súdu, keď rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 27.04.2022 sp. zn. 2T/33/2022, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX:XX hodine zazvonil zvončekom na byte poškodenej A. C., na adrese R., M. C. XXXX/XX, v ktorom byte bol v tom čase aj manžel poškodenej U. C., a keď poškodená vyšla z bytu von a otvárala vonkajšie vchodové dvere, obžalovaný sa bez slova na poškodenú vyrútil a oboma rukami ju sotil do oblasti pliec spredu, na čo poškodená stratila rovnováhu a narazila do poštových schránok vo vchode, následne obžalovaného spacifikoval manžel poškodenej U. C. tak, že ho povalil na podlahu a zaistoval ho až do príchodu policajnej hliadky, ktorú privolala poškodená, poškodenej nebolo týmto konaním obžalovaného spôsobené zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie, za čo mu bol podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák., zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, bol zrušený. Vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, keďže súd I. stupňa v predmetnej veci vôbec nerozhodol o skutku pod bodom 1/ podanej obžaloby,

nepreveril skutočnosti tvrdené poškodenou a obžalovaným, a preto bolo potrebné doplniť dokazovanie výsluchom príslušníkov polície na preverenie tvrdenia obžalovaného a poškodenej.

Súd I. stupňa po doplnení dokazovania v hore uvedenom smere rozhodol opätovne dňa 31.08.2022 spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa je potrebné zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por., pretože súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona.

Po preskúmaní predmetnej veci bolo zistené, že na obžalovaného bola podaná obžaloba dňa 23.03.2022 pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

1. dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX:XX h prišiel v R. na ulicu M. C. č. XXXX/XX do miesta trvalého bydliska svojej sestry - poškodenej A. C., zazvonil zosopdu na zvonček a povedal poškodenej A. C., aby išla dole, že chce od nej peniaze, následne si dole pri vchode od poškodenej pýtal peniaze s tým, že ak mu ich nedá, tak uvidí čo sa potom stane, že ju zabije, že ju podreže, že rozbije vchodové dvere do činžiaku, urobí to tak, že pôjde za ňu sedieť, pričom pred poškodenou gestikuloval zaťatými päsťami a hrozil sa jej, fyzicky ju nenapadol i keď jej päsťou ruky asi tri krát pristál pri spánkovej časti hlavy,

2. dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX:XX h prišiel v R. na ulici M. C. do predajne U., v ktorej sa v tom čase nachádzala za pultom jeho sestry - poškodená A. C., ktorá v uvedenej predajni pracuje, následne si obvinený od poškodenej pýtal peniaze s tým, že ak mu ich nedá, tak uvidí čo sa potom stane, že ju zabije, že ju podreže, že poškodí jej manželovi auto, urobí to tak, že pôjde za ňu sedieť a ako stál obvinený pred pultom, tak gestikuloval zaťatými päsťami a hrozil sa poškodenej, ale ju fyzicky nenapadol, potom prišiel do predajne nejaký zákazník, pričom poškodená požiadala obvineného, aby z predajne odišiel preč, že mu nejaké peniaze večer dá, ale za prítomnosti polície, lebo sa ho bojí, obvinený jej povedal, že odíde, ale že sa o polhodinu vráti, pri odchode z predajne zopakoval, že ak večer poškodená nepríde s peniazmi, tak jej podpáli autá a uvidí, čo bude potom a z predajne odišiel, potom v čase približne o XX:XX h toho istého dňa prišla poškodená domov na adresu trvalého pobytu v R. na Ul. M. C. č. XXXX/XX, pričom krátko na to zazvonil zvonček na jej byte, v ktorom v tom čase bol aj manžel poškodenej U. C., poškodená vyšla z bytu von a išla otvoriť vonkajšie vchodové dvere, kde zbadala znovu obvineného, ktorý sa bez slova na poškodenú vyrútil a oboma rukami ju sotil do oblasti pliec spredu, na čo poškodená stratila rovnováhu a narazila do poštových schránok vo vchode, následne obvineného spacifikoval manžel poškodenej U. C. tak, že ho povalil na podlahu a zaistoval ho až do príchodu policajnej hliadky, ktorú privolala poškodená, poškodenej nebolo týmto konaním obvineného spôsobené žiadne zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie.

Vykonaným dokazovaním tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, bolo preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenou vznikali nedorozumenia ohľadne peňazí pochádzajúcich z dedičstva po ich matke, keď uznesením Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 8D 13/2021 Dnot 381/2021 zo dňa 22.10.2021 bolo skončené dedičské konanie po poručiťke C. Z.. Z tohto uznesenia vyplýva, že ním bola schválená dohoda dedičov, podľa ktorej dohody sa obžalovaný vzdal svojho dedičského podielu v prospech poškodenej a to bezodplatne. Svedkyňa C. jednoznačne potvrdila, že obžalovaný sa vzdal dedičstva v prospech nej, avšak pomáhala mu finančnými prostriedkami, keď mu zabezpečila ubytovanie, platila mu nájom a dávala mu peniaze, pričom ako sama potvrdila, mu mohla dať okolo 1 500,- eur. Obžalovaný tvrdil, že dedičstva sa vzdal len z dôvodu, že mal exekúcie a preto nechal peniaze sestre, aby mu ich táto postupne dávala. K vyvrcholeniu nezhôd medzi nimi ohľadne peňazí prišlo v dňoch XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX, keď obžalovaný dňa XX.XX.XXXX v mieste trvalého bydliska svojej sestry, potom čo zazvonil na zvonček, žiadal od nej peniaze s tým, že ak mu ich nedá, tak uvidí čo sa stane, že ju zabije, podreže a urobí tak aj keď pôjde za ňu sedieť, pričom gestikuláciou rukami sa jej vyhrážal, i keď ju bezprostredne fyzicky nenapadol. Tieto skutočnosti jednoznačne potvrdila poškodená tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ ide o námietky obžalovaného a jeho tvrdenie, že k tomuto prvému nedorozumeniu došlo vlastne v predajni, kde jeho sestra - poškodená A. C. pracovala a došlo tu iba k hádke, pričom polícia to označila iba za rodinný spor, tomuto nezodpovedá ďalšie vykonané dokazovanie a to najmä skutočnosť, že i napriek tomu, že bolo potvrdené, že poškodená mala byť v tento deň v práci, čo vyplýva z oznámenia spoločnosti R. Y. s.r.o.

(zamestnávateľa poškodenej), že táto bola v práci dňa XX.XX.XXXX a jej pracovná zmena trvala od 07.45 do 15.30 hod., je zrejmé, že na obed chodievala domov. V tento deň pred bytovým domom resp. pred trvalým bydliskom poškodenej prišla hliadka, ktorú zavolala poškodená a ktorá obžalovanému za vulgárne nadávky dohovorela a uložila mu aj napomenutie, čo vyplýva aj z oznámenia OR PZ Topolčany (čl. 367), keď bol obžalovaný postihnutý za priestupok, ktorý spáchal dňa XX.XX.XXXX o 14.15 hod. v R. na ulici M. C. XXXX, kde oznamovateľkou bola A. C.. O tomto priestupku neboli spisované žiadne listiny a bol zaevidovaný iba v systéme CESDAP.

Tieto skutočnosti neboli spochybnené ani výpoveďou príslušníkov polície, keď títo potvrdili, že obžalovanému uložili napomenutie za vulgárne nadávky, ale nepamätali si, či by na mieste bolo spomínané aj vydieranie. To, že príslušníci polície si tieto skutočnosti nepamätali, ešte neznamená, že je tým spochybnená výpoveď samotnej poškodenej A. C., ktorá v prípade, že by jej obžalovaný iba nadával, nevyhrážal sa jej zabitím a nehrozil jej päsťou, ktorú jej prikladal k spánkom, nemusela by v žiadnom prípade volať políciu práve na adresu svojho trvalého bydliska. Z uvedeného je zrejmé, že je potom pravdivé tvrdenie poškodenej A., že dňa XX.XX.XXXX ju obžalovaný žiadal o peniaze pred vchodom trvalého bydliska poškodenej, pričom sa jej vyhrážal podrezaním, rozbitím vchodových dverí do činžiaku a gestikuláciou zaťatými päsťami.

Pokiaľ ide o skutok zo dňa XX.XX.XXXX, bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný v predajni, kde poškodená pracovala, bol, opätovne od nej pýtal peniaze, vyhrážal sa jej slovné, že ju zabije, podreže, poškodí manželovi auto a taktiež gestikuloval zaťatými päsťami voči poškodenej, pričom odišiel až potom, čo do predajne prišiel zákazník a ona volala políciu. Po príchode polície týmto mala zopakovať, čo sa stalo, šli obžalovaného aj hľadať, avšak ho nenašli a vrátili sa do predajne s tým, že obžalovaného nenašli. Následne obžalovaný, keďže nedostal od poškodenej peniaze a ona medzitým šla domov na obed, prišiel k vchodu do bytovky, kde poškodená býva, zazvonil a keď vychádzala z vchodu poškodená, tento do nej sotil v priestore vestibulu, pričom obžalovaného v tomto prípade spacifikoval manžel poškodenej U. C. a následne opätovne bola volaná hliadka polície. Tvrdenie obžalovaného, že dňa XX.XX.XXXX nebol v predajni, bola vyvrátená obrazovým záznamom z priemyselnej kamery, z ktorého je jednoznačne a nepochybne preukázané, že v predajni obžalovaný v tento deň bol. Z tohto obrazového záznamu vyplýva, že došlo k nedorozumeniu medzi obžalovaným a poškodenou, pričom navzájom medzi sebou gestikulovali. O čom hovorili, nie je zrejmé, pretože tento záznam neobsahuje zvuk. Nepriamo túto výpoveď poškodenej potvrdzuje aj jej manžel U. C., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že mu poškodená telefonovala a sťažovala sa mu, že sa jej obžalovaný zase vyhrážal ohľadne peňazí. Následne, keď ju napadol vo vchode bytového domu, tak tohto on spacifikoval. Na základe týchto dôkazov krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného vo výroku tohto rozsudku spôsobom v ňom uvedeným, keď sa svojej sestre v prípade, že mu nedá peniaze, vyhrážal násilím a hrozbou inej ťažkej ujmy, teda hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy ju nútil, aby niečo konala, t.j. aby mu dala peniaze, pričom sa jej verbálne vyhrážal zabitím, podrezaním, podpálením auta. Tento čin spáchal na chránenej osobe, čím sestra obžalovaného ako blízka osoba jednoznačne je. Preto krajský súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na chránenej osobe, pričom chránenou osobou sa rozumie aj osoba blízka, ktorou v zmysle § 127 ods. 4 Tr. zák. je aj súrodenec (poškodená je sestra obžalovaného).

Pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia súdu I. stupňa, ktorý konanie obžalovaného kvalifikoval v bode 1/ ako prečin nebezpečného vyhrážania, keď absolútne odignoroval samotné tvrdenie poškodenej, že ju nútil vyhrážkami, aby mu dala peniaze, lebo inak ju podreže, zabije a rozbije vchodové dvere do činžiaku, pričom mal gestikulovať so zovretými päsťami smerujúcimi k jej hlave, s týmto sa nemožno stotožniť. Konanie obžalovaného nemožno kvalifikovať len ako samostatný prečin vyhrážania, pretože podstatou jeho konania bolo, že obžalovaný iného nútil k tomu, aby niečo konal, teda nútil poškodenú, aby mu dala peniaze, pričom prostriedkom na dosiahnutie tohto cieľa bolo násilie resp. hrozba bezprostredného násilia alebo hrozba inej ťažkej ujmy. Nešlo teda len o vyhrážanie sa násilím resp. smrťou alebo inou ťažkou ujmom bez akéhokoľvek dôvodu, ale vyhrážky voči poškodenej boli z toho dôvodu, aby ju prinútil niečo konať, teda dať mu peniaze.

Z toho dôvodu poškodená volala políciu, i keď policajti toto vyhrážanie nepotvrdili, avšak uložili mu za vulgárne správanie sa voči poškodenej napomenutie. Toto napomenutie však nemožno považovať za „res judicata“, pretože bol to iba záznam príslušníkov polície, nešlo o rozhodnutie o priestupku a preto takýto záznam nemožno považovať za rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté o skutku.

Nemožno jeho konanie v tomto bode kvalifikovať ani ako prečin nebezpečného vyhrážania, pretože podstatou celého konania a úmyslom obžalovaného, čo bolo nepochybne preukázané aj z jeho

výpovede, bolo prinútiť poškodenú, aby mu dala peniaze, pričom sa jej mal verbálne vyhrázať v prípade, že mu peniaze nedá a teda hrozbou túto nútil k odovzdaniu mu peňazí. V tomto konaní pokračoval aj dňa XX.XX.XXXX, keďže deň predtým žiadne peniaze od poškodenej nedostal a v tento deň sa vyhrázať poškodenej v predajni, kde pracovala a keď znova nedostal peniaze, navštívil ju doma, kde potom čo ona otvorila vchodové dvere do bytovky, ju sotil a v ďalšom konaní mu zabránil manžel poškodenej. Súd I. stupňa nesprávne konanie v bode 2/ kvalifikoval ako prečin výtržníctva, pričom rovnako sa nevysporiadal so skutočnosťou, že v kritický deň sa poškodenej vyhrázať aj v predajni U., kde pracovala, o čom svedčí obrazový záznam, že tam v tento deň skutočne obžalovaný bol a toto ani žiadnym spôsobom nevysvetlil.

Na základe týchto skutočností potom bolo potrebné prisvedčiť odvolaniu prokurátora podaného v neprospech obžalovaného a krajský súd potom sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného uznal vinným z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák.

Pri ukladaní trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák., kde sú uvedené zásady pre ukládanie trestov, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Tr. zák. Z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovanému bola priznaná aj jedna priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m/ Tr. zák. a to, že už bol v minulosti pre trestný čin odsúdený.

Za zločin vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 4 až 10 rokov.

Je nutné uviesť, že obžalovaný bol v minulosti 1-krát odsúdený pre zločin a to rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/59/80 zo dňa 09.04.1980 pre pokus trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1 k § 222 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý trest vykonal 28.05.1982. Pokiaľ prokurátor žiadal prihladiť aj na odsúdenie Okresným súdom Trenčín sp. zn. 3T/211/90 zo dňa 11.01.1991, na toto nebolo možné prihladiť, pretože odsúdený síce bol uznaný vinným z trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., avšak v čase rozhodovania o tomto trestnom čine bola sadzba 1 až 5 rokov, pričom k zmene došlo až 12.08.1993 zákonom č. 177/1993 Zb.

Podľa § 437 ods. 1 Tr. zák. ak je potrebné určiť, či trestný čin podľa zákona č. 140/1961 Zb. Trestného zákona v znení neskorších predpisov vykazuje znaky prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu podľa tohto zákona, použijú sa ustanovenia § 10 a § 11 tohto zákona v závislosti od formy zavinenia a trestnej sadzby uvedenej v zákone č. 140/1961 Zb. Trestného zákon v znení neskorších predpisov.

V danom prípade bolo preukázané, keďže v roku 1980 bol odsúdený pre pokus trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1 k § 222 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., kde bola trestná sadzba 2 až 8 rokov, čo by podľa súčasného Trestného zákona bol zločin podľa § 11 ods. 2 Tr. zák., pretože horná hranica trestnej sadzby prevyšuje 5 rokov. S poukazom na tieto skutočnosti potom krajský súd trest ukladal v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák., keďže opätovne spáchal zločin v sadzbe 7 rokov až 10 rokov, pretože pri opätovnom spáchaní zločinu sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvyšuje o jednu polovicu a v takom prípade sa ustanovenie ods. 4 nepoužije.

Podľa názoru krajského súdu, trest odňatia slobody hoci aj na samej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov by bol pre obžalovaného neprimerane prísny. Z toho dôvodu použil pri ukladaní trestu ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., podľa ktorého ustanovenia, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, pričom pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov.

Krajský súd vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorému bolo potrebné zvyšovať trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. (opätovne spáchaný zločin) konštatuje, že za zločin bol odsúdený v roku 1980 a tento trest v roku 1982 vykonal. Naposledy bol odsúdený v roku 2015, avšak hľadí sa na neho akoby nebol odsúdený. V danom prípade vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od posledného odsúdenia obžalovaného za zločin, považoval trest, ktorý mu mal byť uložený v rámci trestnej sadzby 7 až 10 rokov za neprimerane prísny a preto mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, ktorý vzhľadom na

osobu obžalovaného, spôsob spáchania tohto činu a s poukazom aj na zásady individuálnej a generálnej prevencie považoval za primeraný na splnenie účelu tohto trestu.

Na výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

II.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto odvolací súd zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por., pričom dôvody, pre ktoré tak rozhodol, sú uvedené vyššie v odôvodnení tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.